

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13618/2025
17.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у предмету извршења извршног повериоца „Daik consulting & finance“ ДОО Ћуприја, чији је пуномоћник Снежана Петровић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Душан Дивац, адвокат из ..., одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Панчеву Ипв (Ивк) 111/25 од 12.08.2025. године, у седници одржаној 17.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Панчеву Ипв (Ивк) 111/25 од 12.08.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Панчеву Ипв (Ивк) 111/25 од 12.08.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног дужника за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем јавног извршитеља Валентине Секулић И.Ивк. 321/25 од 30.05.2025. године, донетом по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе извршног повериоца од 26.05.2025. године, обавезан је извршни дужник да извршном повериоцу исплати 1.100,00 динара на име главног дуга без законске затезне камате и трошкове извршења у износу од 28.134,00 динара.

Решењем Основног суда у Панчеву Ипв (Ивк) 111/25 од 12.08.2025. године ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу на основу веродостојне исправе јавног извршитеља Валентине Секулић из ... Иивк 321/25 од 30.05.2025. године па је одбачен предлог за извршење извршног повериоца на основу веродостојне исправе од 26.05.2025. године. Ставом другим изреке, обавезан је извршни поверилац да извршном дужнику накнади трошкове поступка по правном леку од 19.266,60

динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев извршног повериоца за накнаду трошкова на име састава одговора на приговор.

Против решења другостепеног суда, извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба закона о извршењу, погрешне примене материјалног права, одлуке о трошковима и ради уједначавања судске праксе.

Извршни дужник је одговорио на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове састава одговора на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Оспореном одлуком је укинута решење о извршењу и одбачен предлог за извршење на основу веродостојне исправе – извода из пословних књига од 17.04.2024. године ЈКП „Хигијена Панчево“ за потраживање од 1.100,00 динара на име посебне накнаде за паркирање од 19.06.2024. године уступљено извршном повериоцу 03.04.2024. године. Побијана одлука заснована је на одредбама чл. 53. и 62. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“, бр. 106/15, 106/16-аутентично тумачење, 113/17-аутентично тумачење, 54/19, 9/20-аутентично тумачење, 10/23-други закон). Изложене околности и јасне законске одредбе које се примењују у конкретном случају указују да нема потребе за разматрањем питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана нити је потребно ново тумачење права о питањима битним за решење ове правне ствари, а донета одлука није супротна донетим одлукама, нити ревизија на то указује, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као о изузетно дозвољеној, па је применом члана 404. став 1. у вези са чл. 420. став 6. ЗПП и 39. ЗИО одлучено као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези с чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15, 106/16, 113/17, 54/19, 9/20, 10/23) и члана 27. тог закона, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. тачка 3. ЗИО, која садржи специјална правила поступка извршења, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија нити понављање поступка. Како је побијаним другостепеним решењем одлучено у поступку извршења у коме је искључена могућност изјављивање ревизије, то је ревизија извршног повериоца недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. у вези с чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је одбио захтев извршног дужника за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**